

תת"ע 6715/03/14 - מדינת ישראל נגד יקיר ביטון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6715-03-14 מדינת ישראל נ' יקיר ביטון
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יקיר ביטון

הנאשמים

הכרעת דין

נגד הנאשם נרשמה ביום 7.11.13 הודעת תשלום קנס שעניינה שימוש בטלפון נייד בעת תנועת הרכב שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28 (ב) לת"ת. הנאשם ביקש לממש זכותו ולהישפט בגין העבירה המיוחסת לו. בישיבת ההקראה בתיק כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

במסגרת פרשת התביעה העידה עורכת הדוח לנאשם, גב' אורנה בר זיו. באמצעות עדה זו הוגשה הודעת תשלום הקנס (ת/1). ממוצג ת/1 עולה כי בהיות העדה סטטית על רחוב המלך ג'ורג' 50 ת"א הבחינה בנאשם נוהג בקטנוע על רחוב המלך ג'ורג' לכיוון כללי לרחוב בוגרשוב בנתיב שמאלי מבין 2 נתיבים. בעת היות הקטנוע בתנועה נצפה הנאשם אוחז בידו השמאלית מכשיר "מירס" במקביל ללוח השעונים של הקטנוע והסיט את מבטו מן הכביש אל עבר מכשיר "המירס". תגובתו של הנאשם למיוחס לו הייתה **"רציתי להשתיק אותו" תרשמי שלא דיברתי בפלאפון. השתקתי אותו ברמזור**". (הדגשה לא במקור - ד.ס.)

דין והכרעה

שתי שאלות טעונות הכרעה בהליך זה. הראשונה, האם מכשיר "מירס" הוא כזה שחל עליו האיסור הקבוע בתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה? שנית, ובהנחה והתשובה לשאלה הראשונה בחיוב, האם אכן עבר הנאשם לכאורה ועל פי המתואר **בהודעת תשלום הקנס** את העבירה לפי תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה והאם יש בגרסה שצוין בפני עורכת הדוח ובבית המשפט משום יצירת ספק סביר שבכוחו להביא לזיכוי בדיון?

1. האם האיסור הקבוע בתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה לוכד ברשתו גם את מכשיר המירס

לטעמי התשובה לשאלה זו חיובית כעולה מפסיקתם העקבית של בתי המשפט בסוגיה. כך, נפסק בע"פ (מחוזי, ת"א)

70433/03 אברהם נ' פרקליטות מחוז המרכז, [תק-מח 2004(3) 4515, כי:

"אינני רואה כל הבדל בין מכשיר טלפון נייד ובין מכשיר מירס הפועל כטלפון נייד, או מכשיר מירס הפועל בדומה למכשיר קשר. מדובר במכשירים שנועדו לאפשר דיבור ושיח בין בני אדם. העובדה שמכשיר אחד מושתת על טכנולוגיה כזו והמכשיר השני מושתת על טכנולוגיה אחרת, אינה ממין הענין. כמו שההבדלים בין הטכנולוגיות השונות המפעילות את המכשיר, אינם מעניינים, כך אין משמעות לעובדה, שמכשיר אחד נקרא טלפון נייד, האחר נקרא מכשיר מירס, או שמא יקרא מכשיר "אישי" או מכשיר "העברה", "העצמה" או כל שם אחר. אין באלה כדי לשנות ולהבדיל. השאלה בעיקרה הינה מהות המכשיר ותכליתו. בשאלה שעל מדוכת דיונו לא מצאתי כל הבדל מהותי בין מכשיר טלפון נייד לבין מכשיר מירס, הפועל בדרך מכשיר קשר".

ראו לעניין זה גם את פסק הדין בעניין אבודרה (תת"ע (ת"א) 871-01-13 מדינת ישראל נ' יצחק אבודרה (מיום 7.3.13) אשר הגיע למסקנה דומה.

העולה מן האמור עד כה הוא כי ניתן לראות במכשיר "מירס" כמכשיר באמצעותו ניתן לקיים את יסודות העבירה ע"פ תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

האם על פי המתואר בכתב האישום הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו לפי תקנה 28 (ב)?

כאמור, הנאשם נצפה על ידי עורכת הדוח כשהוא מחזיק את מכשיר המירס במקביל ללוח השעונים של האופנוע והסיט מבטו מן הכביש לעבר המכשיר. אם הדברים אכן נכונים ראוי לשאול אם יש בהם, לכאורה, משום עבירה על תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה. נזכיר כי על פי ההלכה המנחה, החזקת טלפון נייד בלבד איננה מהווה עבירה לפי תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה. כך נקבע בעפ"ת (ת"א) 9847-04-13 תומר ברין נ' מדינת ישראל (מיום 16.5.13) - "דעתי היא שעיון בתקנה בכללותה, על כל מרכיביה ויסודותיה, מחייב להגיע למסקנה שהאיסור הוא להשתמש בטלפון, כלומר, לדבר בו, לשלוח ולקרוא מסרונים, לשחק בו, או אף להשתמש באפליקציות כגון G.P.S, אך לא לשאתו בלבד. הפרשנות הנכונה היא לראות קיומו של האיסור רק כאשר השימוש הוא שימוש אופייני למכשיר הטלפון, וכמובן טלפון חכם, לא שימוש בו כחפץ דומם."

במקרה שלפני, נצפה הנאשם לא רק כשהוא אחוז במכשיר אלא גם כשהוא מסיט את מבטו מן הכביש לעברו. העולה מהאמור בעפ"ת 9847-04-13 שצוטט לעיל הוא כי האיסור הקבוע בתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה חל גם על קריאת מסרונים כאשר לדידי אין כל הבדל בין קריאת מסרון במכשיר טלפון או מירס לבין קריאת טקסט אחר באותו מכשיר. בשני המקרים, ומקרה זה יוכיח, נדרש הנהג להסיט את מבטו מן המתרחש לפניו בכביש ולמקד את שימת ליבו בטכסט המופיע במכשיר הטלפון. במובן זה, הסיכון שאותו באה למנוע תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה מתקיים הלכה למעשה. לכן, אני סבור כי ניתן לקבוע שמן האמור בדוח עולה כי הנאשם עבר לכאורה את העבירה המיוחסת לו על תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

האם הנאשם הצביע על הגנה אפשרית?

לטעמי התשובה לשאלה זו שלילית. הנאשם טען בפרשת ההגנה כי בהיותו ברמזור ברחוב קינג' ג'ורג' לפני רחוב קינג' ג'ורג' 50, קיבל קריאה רועשת במכשיר והשתיק אותו. לאחר מכן הרמזור התחלף לירוק והנאשם נסע ולאחר מכן נעצר על ידי עורכת הדוח. כאשר הוסברה לנאשם מהות העבירה שאותה עבר השיב " רציתי להשתיק אותו. תרשמי שלא דיברתי בפלאפון. השתקתי אותו ברמזור". דא עקא, טענת עורכת הדוח היא כי לא הבחינה בנאשם במקום בו לטענתו עצר ברמזור והשתיק את המכשיר שכן מדובר ב"שני צמתים לפני..." (ע' 2 ש' 23-24) וכי עורכת הדוח הבחינה בנאשם מבצע לכאורה את העבירה בהיותו על רחוב המלך ג'ורג' 50 (ע' 2 ש' 23-24). מכאן עולה כי טענת הנאשם בדבר השתקת מכשיר המירס במקום בו עשה זאת לטענתו אינה רלוונטית לטענת עורכת הדוח בדבר מה שראתה לטענתה כמפורט בהודעת תשלום הקנס. משכך, לא ניתן לומר כי טענות הנאשם מצליחות לקעקע את גרסת עורכת הדוח שכן אלה מתייחסות למעשה שעשה הנאשם במקום אחר שאינו המקום בו הבחינה עורכת הדוח בעבירה המיוחסת לנאשם וממילא אין בדברים אלה שאמר הנאשם כי עשה כדי ליצור ספק בדבר גרסת עורכת הדוח.

לאור כל האמור לעיל, משלא נסתרה גרסת המאשימה וגרסת ההגנה מתייחסת למקום אחר שאינה רלוונטית להודעת תשלום הקנס ובהינתן יתר הטעמים המפורטים לעיל, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, במעמד הצדדים